

Τραγούδια της υπ' αριθμ. 86 έκδοσης της ΠΕΠΣ
"Όλα τὰ κίστρα εἶδα

1. + "Όλα τὰ κίστρα εἶδα, κι' ὄλα γύρῃσα
κι' ἄμον τοῦ ἡλ' τὸ κίστρεν, κίστρεν κι' ἔτονε
+ σεράντα πόρτα εἶχεν κι' ὄλα χάλκενα
κι' ἐξήντα παραθύρια κι' ὄλα σίδερα
+ κι' ἔναν μικρὸν πορτόπον διπλοχάλκενον
χίλ' μύριοι γενιτάροι πολεμοῦν' ἄτο
+ καὶ κ' ἔποροῦν νὰ παίρνε κι' οὐδ' ἀφήν' ἄτο
κι' ἔνας μικρὸς τουρκίτσος ρωμιογύριστος
+ τὸ κίστρεν τριγυρίζει καὶ μοιρολογᾷ
κι' ἡ κόρ' ἀπέσ' ἀκοθεὶ καὶ καρδοπονᾷ.

2.

Θόμισμαν

"Ἐφτά ζευγάρια καὶ τὸ τέκ κρατοῦνε τὰ λαμπάδες
κι' ἡ νύφ' ἐσέβαιν σὸ χορὸν μὲ τοὶ παρανυφάδες.
Μαργαριτάρ' ἔν ὁ γαμπρὸν καὶ μάλαμαν ἡ νύφε
νὰ ζῆ ἡ νύφε κι' ὁ γαμπρὸν, ἀητέντε κι' ἡ περιστέρα.
Τίμα κόρη τὸν πεθερὸ σ' ἄσὸν κόρη σ' ἀλλίον
τίμα κόρη τὴν πεθερά σ' ἄσῃν μάνα σ' ἀλλίον
τίμα κόρη τ' ἀντραδέλφια σ' ἄσ' ἀδέλφια σ' ἀλλίον
τίμα κόρη τὸν ἀντρα σου ἀσ' ὄλουνοθε καλλίον.

3.

Τῆς Κερασούντας

"Ομμάτια κι' ὀμματόφρυδα ὁ κῆσμος ἐγομῶθεν
τὴν ἔμορφον π' ἐφίλεσεν, καμμίαν κι' ἐκομπῶθεν.
"Ομμάτια κι' ὀμματόφρυδα, ὁ πρόσωπο σ' ἀλῶνε
κι' ἄτὸ τ' ὀμματοτέρεμα σ' ἔμέν θα παλαλῶνη.
Τ' ὀμμάτια σ' εἶν' ὀλήμαυρα, ἀπέσ' ἐγάπ' γραμμένον
ἀνοιξὸν ἄς ἐλέπ' ἄτα, ἡ κάρδια μ' ἔπ καμμένον.

Ρεφραίν

Δέγ' ἄτεν κι' ἄτέ κι' ἀκοθεὶ με, σφρεὶ τὸ λιθάρ' καὶ κροθεὶ με
σύριατο καὶ κατασκίζ' με, ἐλέπμε καὶ κι' ἐγνωρίζ' με.

4

"Ἐλεύθερος παραδοσιακὸς σκοπὸς

5 καὶ 6

Δύο νεοποντιακοὶ σκοποὶ

Τραγούδια τῆς ὑπ' ἀριθμ. 85 ἐκπομπῆς τῆς Π.Β.Π.Σ.

Ἀποχωρισμοῦ καὶ Ξενητειᾶς

I

Ἡ μαχήνα ἐσύριζεν καὶ τὸ παπδρ' ἐπέγνευ
ἀτῶρα τὸ σαρίν τ' ἀρνὶ μ' ἐσάσεφεν κί' ἐπέμνευ.

Τῆ θάλασσας τὸν βοετὸν ἀκούω καὶ τρομάζω
ἀποχωρλουμαι τ' ἀρνὶ μ' βαρέα ἀναστενάζω.

Ἐξέβα ἀπάν σὴν μάχηναν κί' ἐκάτσ' ἀπάν σὴν τένταν
ἐκλώστα ὀπίσ' ἐτέρεσα τὰ μέρια ' μουν κί' φένταν.

2.

Τ' ἀρνὶ μ' ἐπαρεξέγκ' ἀτο οὐς τὰ δύο λιθάρια
κί' ἀσὸ' ματόπαθ' ἔτρεχαν ἄμον ποτάμ' τὰ δάκρυα.

Σὴν ξενητειᾶν ἀχπάσκουμαι γιὰ πάω γιὰ κί' πάω
ἡ ξενητειᾶ κί' σὺρκεται, Τριγδὸνα μ' ντὸ νά φτάω.

Σὴν ξενητειᾶν ἀχπάσκουμαι μὲ τὰ δύο καρδίαις
σ' ἕναν θά βάλω τὴν σεβτά μ' σ' ἄλλο τ' ἀρωθυμίας.

3.

Ἀνάθεμᾶ τον π' ἔχτιζεν τῆ ξενητειᾶς τὸν δρόμον
Ρωμαῖος πᾶ ἂν ἔτονε νιὰ πίστ' εἶχεν νιὰ νόμον.

Ἀνάθεμᾶ τον π' ἔλεεν ἡ ξενητειᾶν καλὸν ἔν
τῆ ξενητειᾶς τὸ νερόν πικρόν φαρμακερόν ἔν.

Ἀνάθεμᾶ καὶ τὰ μακρὰ καὶ τ' ἀπιδεβασέας
ἡ κάρδια μ' ἀγαλένιγον γομᾶτον πικρασέας.

4.

Ἐλεύθερος παραδοσιακὸς σκοπὸς

5-6

Δύο νεοποντιακοὶ σκοποὶ.

Τραγούδια της υπ' αριθ. 84 έκδοσης της ΠΕΠΣ.

1. Σπεντάμ (Κάρς)

Σπεντάμ' ντ' έσαρουλάευες κι' έξούσαν τὰ φύλλα σ'
ἀπ' έναν-έναν διαβαίνε τῆ βοθοπώρ' τὰ μήνας.

Τῆν άνοιξιν, τὸ καλοκαίρ ὅλα εἶν' χαρεμένα
τὸ βοθοπώρ' τὸν χειμογκόν ὅλα εἶναι κλαιμένα.

Ποῦ ἀποθάν κι κλώσεται ὁ γέρον κι νεοῦται
ποῦ τρώει καί πίν' καί χαίρεται, καμῖαν κι κομποῦται.

2. Τῆ Μαρτάκ ὁ Χαράλαμπον (Κρώμνης)

Τῆ Μαρτάκ ὁ Χαράλαμπον τῆ Νανοκῆ ὁ κλέφτες
ἔκλεψεν τῆν κωρέσα μου κι' ἔδαῖβεθ σὰ Λωρία.

Κωρέσα μ' τῖναν ἀγοπᾶς καί τῖναν παίρεις ἄντραν;
Τὸν Κωσταντῖνον ἀγαπῶ, τὸν Λάμπον παίρω ἄντραν.

Ὁ Κώστης ἔν μεῖχανετσή, θά πίν' καί θά μεθύη
ὁ Λάμπον ἔν κερμεντσετσή θά παίζ' καί θά χορεύω.

3. Σκοπὸς τῆς Σάντας (ἑλεύθερος)

4. Δύο ἑλεύθεροι παραδοσιακοὶ σκοποὶ.

5-6. Δύο νεοποντιακοὶ σκοποὶ.

Τραγούδια της υπ'αριθμ. 83 της Π.Ε.Π.Σ.

Ἄσμα Γαβρά

1.

Γαβρά μ'ντό στέκειε καί τρετίε καί τίναν περιμένειε
ἔπαρε τό φουαάτο σου καί τό κεμάχ ἀρ δέβα
Ἄρδασα ἄε ἐν τό μαχάρτε Ἰζάνχα τό κουτίρι σ'
Ἄτρα τ'ἀετοφτέρουγα σ'σ'ὕλεν τήν Γῆν τ'λοκιάζνε
ὁ Γαλατάε μή θλιφκεται κι'οί Τουρμάν χλιμιτζνε.

2.

Ἀκρίτας

Ἀκρίτας κιάτρεν ἔχτιζεν, Ἀκρίτας περιβόλι,
σ'ἔναν ὀμάλ'σ'ἔναν λειβάδ, σ'ἔναν πιδέξιλον τόπου
Ἄσα τοῦ κόσμου τά φυτά, ἐκεῖ φέρ'καί φυτεῖει
κι'ἔσα τοῦ κόσμου τ'ἀμπέλια, ἐκεῖ φέρ'κι'ἀμπελώνει,
κι'ἔσα τοῦ κόσμου τά νερά, ἐκεῖ φέρ'κι'ἀυλακάνει,
κι'ἔσα τοῦ κόσμου τά πουλιά, ἐκεῖ πᾶν'καί φωλιάζνε.

Τόνγια

3.

Ἄσῆν Τόνιαν ἔρχουμαι, Τονιαλήε παιδάε εἶμαι
τό μαχαίρ'σά μέσα μ'ἔν σό κορτσόπο σ'ἔρχουμαι.
Ἄσῆν Τόνιαν ἔρχουμαι, μέ τ'ἔμέν τό γιοσμαλοῦκ
μετ'ἔσέν τήν ἔμορφον, ἄγώ θ'ἔφτάγω σεβταλοῦκ.
Ἄσῆν Τόνιαν ἔρχουμαι. ἐγώ εἶμαι Τονιαλήε
μετ'ἔσέν τήν ἔμορφον ἄγώ ἐξέβα σεβταλήε.

Ρεφραίν

Ἄδᾶ κᾶ; ἀκεκᾶ, σό καφοδλ'ὀπίσ'κεικᾶ
τῆ Δεσπότ; τῆ Δεσπότ; τῆ Δεσπότ' τήν ἔνεφιδᾶν νᾶ λελεθ'ἀτεν ἐγώ.

4.

Ἐλεῦθερος σκοπός

5,6

Νεοποντιακᾶ τραγούδια

I

Τοῦ ὄφραως

Ἐχ'κι'ἐπάω σὸ Ριζὸ,συρίζω καὶ λυρίζω
γιά τὴν παταὶ σ'νά δῆς με γιά τ'ὄσπετι σ'κολίζω.

Μίνα θε κι'ἀντρίζ'ἀτο τό κορίτς λέει ν'ἀντρίζω
τ'ἀοίτιο τό κορίτς'ἐγὼ νά ποδερίζω.

Ἄγαπῶ εἶνα κουτσὶ,ἀμον καρυδί κανταὶ
φέρ'ἀτε σ'ἐμέτερα,ἐφτωχέσα νά μὴ ζῆ.

Ἐδώσατε πίν γουρούς;ἐπήρετε τὴ Μινέ
πίν'γουρούς'οὔτε ἔν ὁ τουνιας ἐτέντινε.

2

Ἵορτοῦ

Ἐναν βούραν τσατσόπα-λευτοκαρὶ καντσόπα
βίλ'ἀπα σὴν τσόπα μου-καντουρεῦω κορτσόπα.

Ἄτὸς γιά τ'ἐμέν ἐπλάστεν-κι'ἐγὼ εἶμαι γιὰτ'ἀτόν
γιά τ'ἀτόν τόν τραγωδάνον-τὴ γεράς ἰμ'τόν γιὰτρόν.

Τραγωδῶ σεβταλικῶ-π'ἐχ'ἀχοῦλ ἄς ἐγροικῶ
τραγωδῶ μονῶ μονῶ-ἠ κάρδα μ'καρδοπονῶ.

Ρεφραῖν

Ἐχιονίγα ἐχιονίγα κι'ἀρ ἐγὼ ἐπατουλίγα
σὴ Σιναλοῦ τὴν Παναγιάν τ'ἀρνόπο μ'ἐτυλίγα.

3

Τοῦ Κάρε

(Γνωστὰ Δίστιχα)

4

Τῆς Κρόμνης

(Γνωστὰ Δίστιχα)

5

Σόλο Λύρα

6 & 7

Νεοποντικῶ τραγούδια

Ι.- Ὁ Μάραντον

Τόν Μάραντον ἔρθεν χαρτίν νά πῶν σὴν στρατεῖαν, κίφτ' ἄσ' ἄσῃμι πέταλλα
κι' ἄσ' χρυσάφ' καρφία,
κι' ἡ Κέλλια τ' παραστέν' ἄτον μέ τὸ χρυσόν μαντήλι,
καί τὰ δάκρυα ἔς κατήβαιναν καλομηναῖ χαλάζια.

- Ποῦ πᾶς, ποῦ πᾶς ναί Μάραντε μ' κι' ἔμέν τίναν ἀφήνεις;
- Ἀφήνω σε τόν κῆρη μου τόν ἄεγ Κωνσταντῖνον.
- Ποῦ πᾶς, ποῦ πᾶς ναί Μάραντε μ' κι' ἔμέν τίναν ἀφήνεις;
- Ἀφήνω σε τή μάνα μου τήν ἁγίαν Εὐτόκον.
- Ποῦ πᾶς, ποῦ πᾶς ναί Μάραντε μ' κι' ἔμέν τίναν ἀφήνεις;
- Ἀφήνω σε τ' ἀδέλφια μου τοῖς Δώδεκ' Ἀποστόλους,
ἀφήνω σε τόν κρύσταλλόν τόν χρυσοκωδωνιάτεν,
ἀφήνω σε χρυσόν σταυρόν κι' ἄργυρον δαχτυλῆδι,
τὸ δαχτυλῆδ' ποῦλ' ἔσον καί φᾶ καί τὸ σταυρόν προσκύνα.

Τ Α Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

της υπ'ἀρ. 80(II-9-75) έκπομπής της Πανελληνίου Ἑνώσ. Ποντιακῶν Σωματείων

1ον.- Καράμπουρου

Τσὸλ κι ἔρημον Καράμπουρου τριγὸλ τριγὸλ ταφία
ἀνοίξτεν καὶ τερέστε τὰ ὅλια Γαρσί παιδία
Σὴν Ἑλλάδα κ' ἔρθαμε καὶ σ' ἄ ζεστὰ τὰ μῆνας
ἐνέσπαλαμ' τὸ βοδτορον καὶ μάθαμ' τὰ κινίνας
Σὴν Ἑλλάδα κ' ἔρθαμε σὴ Ἑράκης τὸ χαβάσι
τὸ τσὸλ καὶ τὸ Καράμπουρου ἔφασεν καὶ ν' ἔμῃσι

2ον.- Οἱ κειῖάρ' οἱ κουρεμέν'

Τὰ παλληκάρια τ' ἔρημα ἢ ἐποροῦν νὰ παντρεύνε
καὶ τὰ προίκας νεριάσκουνταν, παράδες ἢ ἀραεῦνε
Τὰ παλληκάρια τ' ἔρημα σὸν Πόντον π' ἐγεννέθαν
σὴν Ἑλλάδα τὰ ὑστερνὰ ἀζάπια πῶς εὐρέθαν
Τὰ παλληκάρια τ' ἔρημα καὶ πῶς θὰ γυναικίζνε
καὶ τὰ κορτοῦπα τ' ἔμορφα ἀτὰ πᾶ πῶς θ' ἀντρίζνε

Ρεφραίν

~~Ὁ ἔρημος τὸ παιδί το σκεδύνατο πορὸ ζνε σὸ χερσί
αὶ τὸ παντρεύνε ἀρδῆσε τὰ ἔχνε, νὰ παντρεύνε κληρον ἢ ἔχνε~~

Οἱ κειῖάρ' οἱ κουρεμέν' ἢ ἄμον μαγαγκουλεμέν'
ἢ παντρεύνε τρόπον ἢ ἔχνε, νὰ παντρεύνε κληρον ἢ ἔχνε

3ον.- Γιά τὴν Ἀλβανία

Ὅλτε τοῖ μελανοχίτωνας καὶ τὰ φασιστοποδία
θὰ κουβαλῶ ὀλημερίς καὶ δέν' ἀτς σ' ἀ μαγκούρια
Γιά τὴν Ἑλλάδα πολεμῶ τὴν πλοτιν καὶ πατρίδα
καὶ γιά τὴν οἰκογένεια καὶ ζῶ μὲ τὴν ἐλπίδα
Ὁ πόλεμον ἐσκάλωσεν σὸ τσὸλ τὴν Ἀλβανία
ἀτσᾶπ θὰ γίνεται χουμέτ' ἢ ἔλεπς σε ἄλλο μίαν

4ον.- Ἐλεῦθερος παραδοσιακὸς σιοπὸς

5ον.- καὶ 6ον.- Νεοποντιακὰ τραγοῦδια

*Ἡ καὶ τὸ καὶ Καραμπουρου καὶ Καραμπουρου
καὶ Σὴν Πόντον ἀπὸ τραγοῦ
καὶ τὸ Καραμπουρου καὶ τὸ Καραμπουρου*

Τ Α Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

Τ ης ὑπ'ἀρ. 79(4-9-75) ἐκπομπῆς τῆς Μανελληνίου Ἐνώσ. Ποντιακῶν Σωματείων

- - - - -

1ον.- Γουμερά
 θ'ἀπιδιαβαίνω τὰ ραχιά, θά πάω σὴν Χαλόλαν
 θά προσκυνῶ σὴ Γουμεράν ἐγὼ τὴν Ἑαναγίαν
 Ἡ Παναγία Γουμερά σὴν Τσίτεν πλάν μερέαν
 ἐκεῖ τόμαν ἐποίκαμε ἐγὼ μὲ τὴ στερέα μ'
 Σὸ πανοῦρ' οὐ Γουμερά κορτσόπα καὶ νυφάδες
 παλληκάρια παντέμορφα, γεροντάδες, γραϊτάδες.

- - - - -

2ον.- Δίστιχα τῆς ἀγάπης
 Ἄφκὰ σὸ σπαλερόπο σου ντό εἶν' ἀτά ντό κείνταν
 Κιμισχανὰς μηλόπα εἶν', ἐσέν κι' ἐμέν κανεῖνταν
 Ρίζα μ' τὸ σπαλερόπο σου καὶ τὰ σπαλεροδέμιασ'
 ὄντες ἀπλῶντες νά λόντες ἀτα, πῶς 'κὶ τρομάζν' τὰ χέρια σ'
 Τὸ σπαλερόπο σ' ἐκόκκινον ἢ φωτὰ σ' ἔγερανέον
 κι' ἀτὸ τὸ πιτσιμόπο σου, τοῦρκον ἐφτάει ρωμαῖον

- - - - -

3ον.- Σὴ Μακρυνότσαν
 Πέραν σὸ Μπέλλες τὸ ραχίν σουμά σὴ Μακρυνίτσαν
 ἢ Παναγία Γουμερά ἐποίκεν τὴ φωλίτσαν
 Σὸ Μπέλλες πέραν τὸ ραχίν σὸν τόπον τῆ Ἀκρίτα
 ἢ Παναγία Γουμερά γιορτάζ' κἀθαν Σταυρίτα
 Σὴν Παναγίαν Γουμερά Σταυρίτα ἐγὼ θά πάω
 θά κοῦζω ὄλτε τοῖ Πόντιους, χαράν ἐκεῖ θά φτάγω

- - - - -

4ον.- Ἐλεύθερος παραδοσιακὸς σκοπὸς

- - - - -

5ον.- καὶ 6ον.- Ἠεσποντιακὰ τραγούδια

- - - - -

1ον. - Εὐκλείδης

Πέντε χρόνια σ' ἀνταρτιὰ, ἀπαγνές σά ραχία
 πέντε χρόνια τυράνιζες τὰ τούρνια τὰ φύα
 Ἄτος πού 'κ ἐφοῦτονε σπαθία καί μαχαίρια
 πῶς ἐγροίξεν κι' ἐνέρουξεν σὴ χάρονος τὰ χέρια
 Σιοτῖα πῖσα ἔτονε ὁ καιρόν λιβωμένος
 ἀφιά σὸ χῶμαν .εκειτον Εὐκλείδης σιοτωμένος

2ον. - Χαμδμηλον

Καί ντ' ἔπαθες χαμδμηλον καί στέκεις μαραιμένον
 γιάμ' ἢ ρίζα σ' ἐδίφασεν γιάμ' ὁ καρπό σ' ἐλάεν
 γιά μ' ἄσά χαμηλόκλαδα σ' κανέναν ἐζαλῆεν
 Νιά ἢ ρίζα μ' ἐδίφασεν νιά ὁ καρπό μ' ἐλάεν
 νιά ἄσά χαμηλόκλαδα μ' κανέναν ἐζαλῆεν
 Ἐναν κορίτς κι' ἔναν παιδίω σὴ ρίζα μ' ἐφιλέθαν
 κι' ἐποίησαν ὄρκον κι' ὄμνυσμαν ν' ἄ μὴ φτάν' χωρισίαν
 κι' ἀτώρα ἐχωρίγανε γιάμ' ἔχω ἄσὸ κρίμαν'

3ον. - Δίστιχα τῆς ἀγάπης

Κι' ἂν ἀρχινῶ εἶε καί τραγωδῶ τέρτια θά σειριαδιάζω
 τόν ἄγγελον μέ τὰ φτερά σὴν γῆν θά κατηβάζω
 Νάμα κατηγοροῦνε με τὰ νύχτας ντό γυρίζω
 πόνον ἔχω σὸ κάρδοπο μ' καί πῶς νά ταγιανίζω
 Κι' ἂν ἀρχινῶ νά τραγωδῶ, καρδίας θά μαραινω
 ἀνάθεμά σε σεβταλούμ' ἔσεν θ' ἀπιδιαβαίνω

4ον. - Τῆς ξενιτειᾶς

Τὸ παπόρ' ἔρθεν σὸ λιμάν' γιά τ' ἐμέν θ' ἄρματοῦται
 μὴ λέτ' ἄτο τὴν κάλη μου, θά κλαίη καί θά ματοῦται
 Τῆ θάλασσας τὰ κύματα ἀκούω καί τρομάζω
 ὄλια τὰ πίκρας κροῦν σὸ νοῦ μ' βγρέα ἀναστενάζω
 Ἐμέν θ' ἄ τρώη ἢ ξενιτειᾶ κι' ἔσεν τὰ θαλασσάκρια
 στερέα μ' τὸ μαντήλοπο μ' ἔσάπεν ἄσά δάκρυα

Νοεποντιακά τραγούδια

Μάνα θάλασσα
τα υδράκια δίκινε

άγα ηδύς γλυτάωτην
ααηίν ναί φαρά

Πέντε εί μουνοίρουν α'λ
για σέρνα πιν μεβέρη

Άψου αίγιον τ'αφί.
τάτου χ.α. τίνου αινυγίν
παρακαλ τίνου αινυγίν
υ.

Τ Α Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

Τῆς ὑπ'ἀρ.Ι02(Ι2-2-76) ἐκπομπῆς τῆς Μανελληνίου Ἐνώσεως Ποντιακῶν Σωματείων

Ιον.- Σόλο, λύρα

2ον.-- Κανάρ γιάρ'ἀμάν

Ἐπιετι παλαιά καιρούς μοθωπορνά ἡμέρας
ἐκδμπωνα κι'ἐφίλνα ἐγώ θεία μ'τῆ θεγατέρα σ'
Ἄτεν ὄντες ἐγάπεσα, ἄς λέγω αἰς πῶς ἔτον
ἀπάν'σὴν πόρταν ἔστεικεν, ἡμέρα ἔξεργος ἔτον
Ἄπάν σὴν πόρταν ἔστεικαν μάνα καὶ θεγατέρα
ἢ μάνα ἔτον ἔμορφος ἢ κόρη περιστέρα

Ρεφραίν

Κι'ἄρ ἐλέες θεία σκοτία ἐν ἄφον τό φενερόπο σ'
Τέραν ἀπ'ὀπίσ'ιμ'νι'ἐφτάει τ'ἔμορφον τό κορτσόπο σ'

3ον.-- Κορτσόπον λάλ'με

Κάλά ποίνα κι'ἐγάπεσα σὴ μαχαλά μ'κορτσόπον
ἐμπαίν'ἐβγαίν'ἐλέπ'ἄτο καὶ χαίρεται τό φόπο μ'
Καλά ποίνα κι'ἐγάπεσα σ'ἐμόν τῆ γειτονίαν
ἐμπαίν'ἐβγαίν'ἐλέπ'ἄτο καὶ χαίρετ'ἢ καρδία μ'
Ἐβγα ὀξωιά ἄς ἐλέπω σε, ἔμπα ν'ἀπέσ'καὶ κλείδα
κι'ἄν ἐρωτάσε ἢ μάνα σ'πέ ἄτεν κανάν ἢ εἶδα

Ρεφραίν

Μέτα παλαός ἐν ~~σοφιστικῶν~~ λέει με ἔλ'ἄς φιλω σε
ἐγώ χώρα κι'ἄτος χώρα λέει μ'ἔλ'ἄς φιλοῦμε ἀτῶρα

4.-καὶ 5.-Δύο ἐλεύθεροι παραδοσιακοὶ σκοποὶ

6 καὶ 7.-Νεοποντιακὰ τραγούδια

Τ Α Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

Της υπ'ἀρ.ΙΟΙ(5-2-76) έκπομπής τής Πανελληνίου Ἐνώσεως Ποντιακῶν Σωματείων

Ιον.- Χαμόμηλον

Καί ντ'ἔπαθες χαμόμηλον καί στέκει μαρεμένον
γιάμ ἢ ρίζα σ'ἔδίφασεν γιάμ'ὁ καρπό σ'ἔλάεν
Γιάμ'ἄσά χαμηλόκιλαδα σ'κανέναν ἔζαλίεν;
Νιά ἢ ρίζα μ'ἔδίφασεν νιά ὁ καρπό μ'ἔλάεν
νιά ἄσά χαμηλόκιλαδα μ'κανέναν ἔζαλίεν
Ἐναν κορίτς κι'εναν παιδίον σή ρίζα μ'ἔφιλέθαν
κι'ἔποίναν ὄρκιον κι'ὄμνυσμαν νά νή φτάν χωρισίαν
Ἀτάρα ἔχωρίγανε, γιάμ'ἔχω ἄσὸ κρίμαν

2ον.- Παραδοσιακὸ ἀπὸ φορέα

3ον.- καί 4ον.- Ἐλεύθεροι παραδοσιακοὶ σιοποὶ

5ον.- καί 65ον.- Νεοποντιακὰ τραγούδια

Τ Α Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

Της υπ'άρ.100(29-I-76) έκπομπής της Πανελληνίου Ένώσεως Ποντιακῶν Σωματείων

1ον.- Ν'άγλι

Έγώ παίζω τήν κεμεντσέν νέος είμαι ακόμη
δουτ'τά πέντε δάχτυλα και πῶς θά τρώη τό χώμαν
Όλια τά φιλοχόρταρα σκίζνε τή γήν κι'έβγαίνε
κι'άμον έμᾶς παλληκάρια σκίζνε τή γήν κι'έμπαίνε
Ανάθεμά σε κεμεντσέ ντό καλατσεύς και λές με
περμέντς έσύ τό θάνατο μ'νά κάθεσαι και κλαίς με

2ον.-Σόν "Αδ'θά κατηβαίνω

Και μέ τό κεμεντσόπο μου σόν "Αδ'θά κατηβαίνω
έκει παραπονέματα εναν βράδον 'κι μένω
Ν'άγλι έμέν ν'άγλι έμέν, ν'άγλι έμέν τό μαῦρον
~~σε στείλον ές έρατι παίρ'κι'έμέν ρίζα μ'τ'έσόν ο χάρον~~
στείλον ές έρατι παίρ'κι'έμέν ρίζα μ'τ'έσόν ο χάρον
Τ'άρχι μ'έψυχομάσουνεν και φήν 'κ έπαραδοῦνεν
μετ'άγγέλτς έτσεγκλέσειεν κι'έμέν Ισμάρ'έντοῦνεν

3ον.- και 4ον.- Έλεύθεροι παραδοσιακοί σκοποί

5ον.- και 6ον.- Νεοποντιακά τραγούδια

Τ Α Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

Της υπ'ἀρ. 99(22-Ι-76&) έκπομπής της Μανελληνίου Ἐνώσεως Ποντιακῶν Σωματείων

Ιον.- Της Κρώμνης (ἀπό φορέα)

Ἄληθινός καί ἄδωρα, Σαράντων τσαχματάντων
ν' ἐκεῖνε ο' ἐγκαλόπο σου πέντ' ὥρας κα' ἕναν κάρτον

Γίνουμαι κάστρα νά πατῶ χωρία νά χαλάνω
γίνουμαι τρυγονίτσα μου σόν κόφλε σ' νά χαλάνω

Σῆ Κρώμ' τό Ἄε-Θόδωρον ἐπῆγα λειτουργέθα
ἐντῶκεν ἡ σεβτά σό νοῦ μ' ἀμάν ἐκλώστα κι' ἔρθα

2ον.- Σιμοχώρια

Θ' ἐφτάγω ἕναν σεβταλούκι ἀδά σά σιμοχώρια
θά κουβαλῶ καί φάζ' ἀτεν ἀγρόμηλα καὶ μόρια

Ἔσέν ἄμον τραντάφυλλον σά χέρια μ' θά κρατῶ σε
φυγον κι' ἔλα σ' ἐμέτερα κι' ἄν ἀρρωσταλντε τερῶ σε

Ὅλια τὰ τριαντάφυλλα ἀπέσ' οἴν κάρδια π' κείνταν
ἀτά πὰ πού μυρίσκεται τὰ χρόνια σ' κί τελείνταν

3ον.- καί 4ον.- Ἐλεύθεροι παραδοσιακοί οἰκοποί

5ον.- καί 6ον.- Ἠεοποντιακά τραγοῦδια

Τ Α Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

Τῆς ὑπ'ἀρ. 98(15-I-76) ἐκπομπῆς τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Ποντιακῶν Σωματείων

Ιον.- Παντέμορφος

Ἐμορφος καὶ παντέμορφος, ἀγγελικὰ τὰ κάλια σ'
ἀποθαμένον ἀνασταίν' πουλόπο μ' ἢ ἐγκάλια σ'

Σὴν ἐγκάλια σ', ποῦ ἔπεσεν κι' ὀλίγον ἐκοιμέθεν
πιρνά πιρνά ἄς ἀποθάν', ντ' ἔζησεν ἐκανέθεν

Ἄρ νί φε' εἰς τὴν ἀντιέφετα σ'
~~Ἐμορφος εἶσαι καὶ ρίζα μ' ἀλλ' μαλά' τὰ κάλια σ'~~
περιστερόπα κελαηδοῦν σ' ἔμορφον τὴν ἐγκάλια σ'

2ον.- Δίστιχα τῆς ἀγάπης

Τὸ σπαλερόπο σ' κόκκινον ἢ φωτὰ σ' γερανέον
κι' ἀτό τό πιτσιμόπο σου τοῦρκον ἐφτάει ρωμαῖον

Ἰρυγὸνα μου σὴν αὐλία σου κείντανε ξερά ξύλα
καὶ ν' ἀσὴν ἔμορφάδα σου ἀνθοῦν καὶ φέρνε φύλλα

Ἐσύ τοῦ φέγγου ἢ ἀδελφὴ τοῦ Ἥλ' ἢ θεγατέρα
ἔσέν π' ἔλεπ' τὴν Κερειήν * κί πάει οὐς τὴν Δευτέραν

Δύο ἐλεύθεροι παρδοσιακοὶ σκοποὶ

Δύο νεοποντιακοὶ σκοποὶ

Τ Α Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

Τῆς ὑπ'ἀρ. 97(8-I-76) ἐμπομπῆς τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Ποντιακῶν Σωματείων

Ion.- Καπητάν Εὐκλείδης (βλ.ἀρχεῖον)

2ον.- Δίστιχα γιά τόν ξερριζωμό

Θάλασσα μαύρη θάλασσα μή γίνεσαι θερμόν
σὴν Ἑλλάδα ἀχπάσκουμες, χαμέλυνον ὀλίγον

Ἄς ἔξερνα ποῖον παπὸρ'θά φέρ'με σὴν Ἑλλάδα
ἀπάν καί σὸ τιρέκν'ἀθε, θ'ἀφτω χρυσόν λαμπάδα

Ἔλα παπὸρ'ἔλα παπὸρ'ἔλα ὄλεν τό γιαλόνι
φέρω με καί σὴν Ἑλλάδα καί δέβα σὸ καλόνι

Δύο ἐλεύθεροι παρῶδοσιακοί σκοποί

Δύο νεοποντιακοί σκοποί

1ον.-Ποντιακά πρωτοχρονιάτικα κάλαντα

* Ἀρχὴ κάλαντα κι' ἀρχὴ τοῦ χρόνου
 πάντα κάλαντα πάντα τοῦ χρόνου
 * Ἀρχὴ μῆλον ἔν κι' ἀρχὴ κυδῶν ἔν
 κι' ἀρχὴ βάλαμον τό μυριγμένον
 * Ἐμυρίστεν ἀτο ὁ κόσμος ὄλεν
 γιὰ μυρίστ' ἀτο κι' ἐσοῦ ἀφέντα, καλέ μ' ἀφέντα
 Ἄσσον τὴν κεσέ σ' καί δός παράδες
 Κι' ἄν ἀνοίτς μας χαρά σὴν πόρτα σ'

Χρόνια πολλά, πάντα καί τοῦ χρόνου

2ον.-Τά Μωμοῆρια

Οἱ κοτσαμάν ἐξέβανε τὰ φῶτα τ' Ἀι-Γιαννή
 ν' ἀτλί τῆ μαυρομάναν ἀτ ἔμας πού * κί θά δῆ
 Μωμοῆρος θά γίνουμαι, πασιμ' πάντα θά εἶμαι
 θ' ἐβγάλω τὰ λαμπόρα μου σ' ἐγκάλοπο σ' θά κείμαι
 Τά κάλαντα οἱ μωμοῆρ' τὰ φῶτα οἱ ποπάδες
 ν' ἀτλί τῆ μαυρομάναν ἀτ' π' ἔχ' ἔμορφους νυφάδες
 * Ἀνάθεμά σε ναί κόρη πῶς εἶσαι πελαλίσα
 μετ' ἔμέν τό μωμοῆρον ἐξέβες σεβταλίσα

3ον.-Τό μῆλον σό πεγάδι

* Ἀνάθεμα π' ἐγκρέμιζεν τό μῆλον σό πεγάδι
 τό μῆλον εἶχεν φάρμακον καί τό πεγάδ' μαγείας
 Μαεὺ* ἔμέν, μαεὺ* κί' ἐσέν, μαεὺ* τοί δύς ἐντάμαν
 ἢ κόρ' μαεὺ* ἔλλενικά, ρωμαίτικα παλληκάρια

4ον.-Καλαντάρτς καί Νέον Ἔτος

* Ἐδέβαν τὰ Χριστοῦγεννα. ~~ἔρθετε~~ καί τὰ φῶτα
 ἀνοιξον τό καρδόπο σου τῆ παραδείσ' τὴν πόρταν
 Ἦλε μ' ἀσὴν ἀνατολήν, λουλούδ' ἀσά παχτοῆδες
 ἀδά σ' ἔμόν τό κάρδοπον, πῶς ἔσκισες κι' ἐσέβες
 * Ἀνοιξον ρίζα μ' ἀνοιξον, ἀνοιξον ἄς ἐμπαίνω
 τσεχέλικον παλληκάρ' εἶμαι καί τῆ σεβτᾶς καμμένον

Ρεφραίν

Καλαντάρτς καί Νέον Ἔτος, κόρ' θά παίρω σε δφέτος
 Καλαντάρτς καλή χρονιά μ' κόρ' ἔλ' ἄς φιλω σε μίαν

4ον. ε' Ἐλεύθερος παραδοσιακός σκοπός

5ον.- καί 6ον.- Νεοποντιακοί σκοποί

1ον.-Ποντιακά χριστουγεννιάτικα κάλαντα

Χριστός γεννέθεν χαρά σόν κόσμο
χά καλή ώρα, καλῆς ἡμέρα
χά καλόν παιδόν ὄφει γεννέθεν
ὄφει γεννέθεν οὐρανοσπάθεν
τόν ἐγένυσεν ἡ Παναγία
τόν ἐνέστεσεν Ἄη-Παρθένα
ἐκαβάλεφεν χρυσόν κουλάρι
κι' ἐκατῆθεν σό σταυροστράτι
ἐρπαξαν ἀτόν οἱ χιλ' ἑβραῖοι
χιλ' ἑβραῖοι καί μὲρ' ἑβραῖοι
ἄς ἀκρέντικα κι' ἀσὴν καρδίαν
αἷμαν ἔσταξεν, χολή *κ ἐφάνθεν
οὐμπαν ἔσταξεν καί μύρος ἔτον
μύρος ἔτον καί μυρωδία
Ἐμπρίστεν ἀτο ὁ κόσμος ὅλεθ
ἐμπρίστεν ἀτο κι' ὁ βασιλέας
Γιὰ μύριστ' ἀτο κι' εἰς ἀφέντα
σύ ἀφέντα καλέ μ' ἀφέντα
Ἐρθάν τῆ Χριστοῦ τὰ καλληκάρια
καί θυμίζνε τόν νοικοκύρη
νοικοκύρη μ' καί βασιλέα
δέβα σό τρέζ' κι' ἔλα σὴν πόρταν
ὁδός μας οὐβας καί λεφτοκάρυα
κι' ἂν ἀνοῖς μας, χαρά σὴν πόρτα σ'
Καλά Χριστοῦγεννα καί σ' ἔτη πολλά

2ον.-Τῆ Χριστοῦ δλ' ἀναλλάζνε

Ἄς τρώγωμε καί πίνωμε κι' ἐμεῖς ἄς τραγωδοῦμε
σόν κόσμο ἐν καί θάνατος κι' ἐμεῖς πάντα *κί ζοῦμε
Ἄς τρώγωμε καί πίνωμε καί κεῖμε καί κοιμοῦμε
δοῦτ' ὁ κόσμος φεύτικον κι' ἐμεῖς γιορτοῦδες εἶμε
Ὁ οὐρανόν κι' ἡ θάλασσα κα' ἡ γῆ κι' οὐλία τὰ πάντα
ἔλα ρίζα μ' ἄς χαίρουμε, πασκίμ' θά ζοῦμε πάντα

Ρεφραίν

Τῆ Χριστοῦ οὐλ' ἀναλλάζνε καί τὰ πετεινάρια σπάζνε
τρώγνε πᾶνε καί γλεντοῦνε, τ' ἔναν τ' ἄλλο ἀγαποῦνε

3ον.- Ἐρθάν τὰ Χριστοῦγεννα

Ἐρθάν τὰ Χριστοῦγεννα κι' ὅλα τὰ γιορτάς_μανίτσα μ'
κι' εἰς μάνα γιά τό παιδόπο σ', ξάβ' πῶε κ' ἐρωτας, μανίτσα μ'
Ἄσὴν ξενιτεῖαν σὺρω ἐγὼ τῆ γιαχάν μανίτσα μ'
θά ματάν' ἀπέσ' σό φόπο μ' ντ' ἔχω τό γεράν μανίτσα μ'
Τὸ νερόν τῆ ξενιτεῖας ἐν πολλά πικρόν
διφῶ καί θέλω νά πῖνα, τῆ ψῆ μ' φαρμακῶν
Σὴν ἐγκάλιαν ντ' ἐκρατέθα *κ ἐγνώρτσα ζωὴν
ἐκεῖ ἄς ψυχομαχύνω, κι' ἄς ἐβγάλν' ἡ ψῆ μ'

4ον.- καί 5ον.- Ἐλεύθεροι παραδοσιακοὶ σκοποὶ

6ον.- καί 7ον.- Νεοποντιακοὶ σκοποὶ

Τῆς ὑπ'ἀρ. 94(ΙΒ-Ι2-75) ἐκπομπῆς τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Ποντιακῶν Σωματείων

- - - - -

Ιον.- Ἀγρέλαφον

Τὸ πέραν πέραν κἀθεταὶ ἀγρέλαφον, ἀγρέλαφον
τὸ πέραν κατεβαίνει γιὰ πέ με γιὰτὶ ἀγρέλαφον
Καὶ νὰ τσουροῦται ἡ θάλασσα ἀγρέλαφον ἀγρέλαφον
νὰ κόπεται λειβάδι, γιὰ πέ με γιὰτὶ ἀγρέλαφον

Καὶ ντ' ἔπαθες ἀγρέλαφον, ἀγρέλαφον, ἀγρέλαφον
'κὶ βόσκεις λειβάδι, γιὰ πέ με γιὰτὶ ἀγρέλαφον
γιὰμ' ἡ μάνα σ' ἐπέθανεν ἀγρέλαφον ἀγρέλαφον
γιὰμ' ὁ κύρ' ἰσ' ἐτάφεν γιὰ πέ με γιὰτὶ ἀγρέλαφον

- Νιὰ ἡ μάνα μ' ἐπέθανεν ἄς λέγω σε, λελεύω σε
νιὰ ὁ κύρη μ' ἐτάφεν βὰν ν' ἀλλί ἐμέν τ' ἀγρέλαφον
Τῆ πατέρας ἰμ' τ' ἀγελάδ' ἄς λέγω σε λελεύω σε
τῆ μάνας ἰμ' τὸ χτήνον βὰν ν' ἀλλί ἐμέν τ' ἀγρέλαφον
Ἐρθεν ὁ λύκον κι' ἔφαιεν ἄς λέγω σε, λελεύω σε
καὶ κλαίει τὸ λειβάδι βὰν ν' ἀλλί ἐμέν τ' ἀγρέλαφον

- - - - -

2ον.- καὶ 3ον παραδοσιακοὶ σιοποὶ

- - - - -

4ον.- Δίστιχα τῆς ἀγάπης

'Οσήμερον πὰ ντό ἔτον καὶ ἔξες τὸ γιλβάνι σ'
ἔσὺ ἂν εἶσαι διάβολος ἐγὼ πὰ εἶμαι τ' οὐράδι σ'

Τ' ὀμμάτια τς κατακέφαλα κι' ὁ νοῦς ἄτς σὸ κλεφλόν
ἄτε καρδίας ἔκαφεν κάμποσα νοματίων

'Από μακρὰ ἐλέπ' ἄτεν τ' ὀμμάτια μ' χαντιλιάου
κι' ἀπέμπριαμ' κές ὄντας διαβαίν' τὰ ποδάρια τς δελιάου

- - - - -

5ον.- καὶ 6ον.- Νεοπαντιακοὶ σιοποὶ

- - - - -

Τραγούδια τῆς ὑπ'ἀριθμ.93 ἐκπομπῆς τῆς Π.Ε.Π.Σ.

1. Τραντέλλενοι

Ἔμετε εἶμερ Τραντέλλενοι, Ρωμαῖνα παλληκάρια
σὸν πόλεμον ἐμπάλλομε κι' ἄμον τὰ λεοντάρια.

Τραντέλλενοι, Τραντέλλενοι κι' ἄμον ἀγρία θερία
τράντα φορές ὁ θάνατον γιὰ τὴν ἐλευθερία.

Πασάν τὴν μάναν ποῦ γεῖα τὰ τράντα χρόνια μίαν
κι' ἐφτάει υἱὸν Τραντέλλεναν καὶ νόφεν γαλαφόραν.

2. Παραδοσιακὸ μέ τὸν Ε. Βενιαμίδη

3. Δίστιχα τῆς ἀγάπης

Ποῦ καλατσέ'σε' κί νυστάζ', π' ἐλέπ'σε ' κί κοιμάται
καὶ μετ' ἐσέν ποῦ πορπατεῖ σὴν χαμονήν πᾶει χᾶται.

Ἔσοῦ τῆ φέγγου ἡ ἀδελφή, τῆ ἡλ' ἡ θεγατέρα
ἐσέν τὴν Κερεκὴν π' ἐλέπ' ' κί πᾶει οὐς τὴν Δευτέραν.

Τ' ὀμμάτια σ' ἀσὸν οὐρανὸν ἀστρόπα κατηβάζνε
πόσα καρδόπα ἔναφες καὶ πόσα ἀναστενάζνε.

4. Παραδοσιακὸ μέ τὸν Χρ. Χριστοφορίδη

5. Ἐλεύθερο παραδοσιακὸ

6,7. Νεοποντιακὸ δίσκοποι

Τ Α Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

Τῆς ὑπ'ἀρ.92(4-12-1975) ἐμπομπῆς τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Ποντιακῶν Σωματείων

1ον.- Σά φηλα' ἐχιόντσεν

'Εσύ ἐμέν ἄν ἐκουεσ ἀέτς 'κί θ' ἐπαθάνεσ
ἀσά λόγια ντό εἶπα σε, τό ἕναν νά ἐκράτνεσ

'Εχιόντσεν σά φηλά ραχιά, ἐρροῦξεν παγώσια
ἀγέλαστον ἢ πλάση στέκ σῆ βαρυχειμωνίαν

Χειμωνικονί πουθεν 'κ ἀκουῦσ τ' οὐρανοῦ τά πουλιά
νιά καί τσοπάν τραγώδεμα καί γαβαλί ἀλίαν

Ρεφραίν

Ρίζα μ' σά φηλά ἐχιόντσεν κί' ἐσύ 'κ ἐρίγασεσ;
τή δουλειάσ ἰσ' τ' ὕστερνά 'κ ἐλογαρίασεσ

2ον.- Ἐλεύθεροσ παραδοσιακόσ σκοπόσ μέ τόν Στοφόρο

3ον.- Σόλο λύρα

4ον.- Παραδοσιακόσ σκοπόσ Ἔστ. Βενιαμίδη

5ον.- καί 6ον.- Νεοποντιακόσ σκοπόσ

Φ Α Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

(Τῆς ὑπ' ἀρ. 91(27-II-75) ἐμπομπῆς τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Ποντιακῶν Σωματείων

Ιον.9 Τῆς Τόνιας

Ἄσῆν Τόνιαν ἔρχουμαι, τονιαλῆς παιδᾶς εἶμαι
τὸ μαχαίρ' σὰ μέσ α μ' ἐν σὸ κορτσόπο σ' ἔρχουμαι

Ἄσῆν Τόνιαν ἔρχουμαι, με τ' ἐμέ τὸ γιοσμαλοῦκ
μετ' ἐσέν τὴν ἔμορφον, γὼ θ' ἐφτάγω σεβταλοῦκ

Ἄσῆν Τόνιαν ἔρχουμαι, ἐγὼ εἶμαι τονιαλῆς
μετ' ἐσέν τὴν ἔμορφον γὼ ἐξέβα σεβταλῆς

Ρεφραίν

Ἄδαικ' ἐκεκὰ σὸ καφούλ' ἐπίσ' κειό.
τῆ Δεσπότ' τῆ Δεσπότ' τὴν ἄνεφλιάν νά λελεύ' ἄτεν ἐγὼ

2ον.- Δίστιχον τῆς ἐγάτης (Σόντας)

Ἄπάν σὰ ποδαρέας ἰσ' ἐγὼ ἀρνί μ' ἐπέγνα
τ' ἐσόν τὸ τέρτ ἐνούνιζα καί τ' ἐμόν ξάν κ' ἐτέρνα

Ἐγὼ ἐσέν ἐφάπανα κι' ἐοῦ ἐμέν 'κ ἐθέλνες
ἐγὼ ἐποινα πικαλά κι' ἐοῦ σεῖρ ἐτέρνες

Ἐοῦ εἶσαι τ' ἐμόν ἢ φῆ ἄν χάνω σε θά χᾶμαι
ἀρνί μ' ὁ κόσμος μ' ἐγροικᾶ τὸ σεβταλοῦκ ντ' ἐφτάμε

Ρεφραίν

Πάντα λές πάντα γελάς σὸ πεγ' δ' ὄντες θά πᾶς
τὰ καλλημέρια κομπώντες καί χωρίς σειρά γομώντες

3ον.- καί 4ον.9 Ἐλεύθεροι παραδοσιακοί σκοποί

5ον.- καί 6ον.- Νεοπυντιακά τραγούδια

Τ Α Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

Τῆς ὑπ'ἀρ.90(20-II-75) ἐκπομπῆς τῆς "ανελληνίου Ἑνώσεως Ποντιακῶν Σωματείων

- - - - -

1ον.- Ἀητέντζ ἐπαραπέτανεν

Ἀητέντζ ἐπεραπέτανεν φηλά σά ἐπουράνια
εἶχεν τσαγιά κδικίνα καί τό κουδούν' ἀτ' μαῦρον
κι' ἐκράτνεν καί σά κάρτσα του παλληκαρί βραχιόνας
Ἀητέ μ' σά κάρτσα σ' ντό κρατεῖς; Παλληκαρί βραχιόνας
~~Παλληκαρί βραχιόνας~~
Ἀητέ μ' γιά δῶς' με ἀσό κρατεῖς, γιά πέ με ὄθεν κεῖται
Ἀσό κρατῶ 'ήλ δέγω σε, ἀρ' ὄθεν κεῖται λέγω.
Ἀνεῖ σό πέραν τά ραχιά, σό πλαύ ἐπ' ἐνεῖ μέρος
ἄσπρα πουλιά τρώγν' ἄτον καί μαῦρα τρυγιλίσκου

- - - - -

2ον.- Δίστιχα τῆς ἀγάπης

ἄκροῦν φοτάν μῆ ζώσειςαι, μακρύν ἐν συμποδίεις σε
τό μάτια μ' νά λελεύνε σε, ἡ ψῆ μ' νά ποδεδίεις σε
Τό σπαλέρι σ' ἐν κδικίνον κι' ἡ φωτά σ' γερανέον
κι' ἀτό τό πιτσιμόπο σου τοῦρκον ἐφτάει ρωμαῖον
Σῆ ζουπούνας νά ἴνουμαι κουμπίν μαλαματένιον
νά κεῖμαι σ' ἐγκαλόπο σου τό μαργαριταρένιον

- - - - -

3ον.- Ἔτον εἶνας πετεινός

~~Ἔτον εἶνας πετεινός~~ *ἔρος ἔρος ποῦ/κουρος*
Ἔτον εἶνας γέρος *κι' εἶχεν* κι' εἶναν πετεινόν
π' ἐκούζεν παρ' ὠρας, παρ' ὠρας, παρ' ὠρας παραζάμανα
κι' ἐγένεφιζεν τόν γέρον, τόν γέρον, τόν παραπομεμένον
Ἔρθεν καί ν' ὁ ἀλεπόν κι' ἔφαιεν τόν πετεινόν
π' ἐκούζεν παρ' ὠρας, κ.λ.π.
ἔρθ
Ἔρθεν καί ν' ὁ λύκον κι' ἔφαιεν τόν ἀλεπόν
π' ἔφαιεν τόν πετεινόν, π' ἐκούζεν παρ' ὠρας κ.λ.π.
Ἔρθεν καί ν' ὁ κυνηγόν κι' ἐσοκότωση τόν λύκον
π' ἔφαιεν τόν ἀλεπόν, π' ἔφαιεν τόν πετεινόν
π' ἐκούζεν παρ' ὠρας κ.λ.π.

- - - - -

4ον.- Ἀλεύθερος παραδοσιακός σκοπός

- - - - -

5ον.- καί 6ον.- Δύο νεποντιακοί σκοποί

- - - - -

Τ Α Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

Τῆς ὑπ'ἀρ.89(Ι3-ΙΙ-75) ἐκπομπῆς τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Μοντιακῶν Σωματείων

1ον.- Κύρα

2ον.- Νοσταλγικά διόστιχα

*Αναστορῶ τὰ παλαιά κι' ἡ κάρδιά μ'ματοῦται
ὄλεν ὁ κόντον κρούει σὸ νοῦ μ'τό φόπο μ'φαρμακοῦται

*Ἐπιτι τόπια ἔμορφα τῆ πατρίδας χωρία
ραχόπα πού ἐπέμνετε μέ τὰ νερά τὰ κρύα

*Ἄς ἔμ'πουλίν κι' ἐπέτανα, ἄς ἔμ'ἀητέντε κι' ἐπέγνα
πέραν τῆ αὐρή ἀράσαν τὰ μουράτια μ'ἐπαίονα

3ον.- καί 4ον.- Δύο ἐλεύθεροι παραδοσιακοί σκοποί
(Βλ. ἀρχεῖον τραγουδιῶν)

5ον.- καί 6ον.- Δύο νεοποντιακοί σκοποί

1ον.- Τῆ Τρίχας τὸ γεφύρι
 Σὴ γέφυραν σὴ γέφυραν σὴ Τρίχας τὸ γεφύρι
 χίλιοι μαστόροι ἔχτιζαν καὶ μύριοι μαθητάδες
 ὅλεν τῆ μέραν ἔχτιζαν κι' ἀπὸ βραδύς χαλάουτον
 Ντό δεῖς με πρωτομάστορα νά στένω τὸ γεφύρι σ'
 "Αν δέλω σε τὸν κύρη μου ἄλλον κύρην πὰ "κ ἔχω
 Ντό δεῖς με πρωτομάστορα σταλίζω τὸ γεφύρι σ'
 "Αν δέλω σε τῆ μάνα μου ἄλλο μανίτσαν "κ ἔχω
 Ντό δεῖς με πρωτομάστορα στερένω τὸ γεφύρι σ'
 "Αν δέλω σε τ' ἀδέλφια μου ἄλλο ἀδέλφια "κ ἔχω
 Ντό δεῖς με πρωτομάστορα καὶ στένω τὸ γεφύρι σ'
 "Αν δέλω σε τὴν καλλη μου καλύτερον εὐρίκω

* Επωδός
 "Ελα δάφνε μ' πόταμε.. "Ε δαφνέ μ' καὶ μυριγμένε
 Κόρ' ἀνάμνον κόρ' ἀνάμνον , κόρ' ἔπαρ ὕπνον κι' ἄς πάμε

2οθ.- Δίστιχα τῆς ξενιτείας (βλ. Ἀρχεῖον τραγουδιῶν)
 Σκοπός τῆς περιοχῆς Ἰταυρίν

3ον.- Δίστιχα τῆς ἀγάπης (βλ. Ἀρχεῖον τραγουδιῶν)
 Σκοπός τῆς περιοχῆς Ματσούκας

4ον.- Δίστιχα τῆς ἀγάπης (βλ. ἀρχεῖον)
 Σκοπός τῆς περιοχῆς Ἄαρς

5ον.- καὶ 6ον.- Νεοποντιακά τραγούδια

Τραγούδια της υπ' αριθμ. 87 έκδοσης της Π. Ε. Π. Σ.

- I. Της Ήμερας
Ήμερα μ' έρωθόμεσα ν' έλέπω τ' όσπιτόπα σ'
έλέπω τόν καστρόλιθο σ' κι' όθλα τά παραχαρόπα σ':
Νά έμ' πουλήν κι' επέτανα νά έμ' άητέντε κι' επέγνα
έπέγνα και σήν Ήμεραν, τά μουράτια μ' έπαίρνα.
Ήμερα μ' τ' όσπιτόπα σου σόν φέγγον παραλασύνε
και τη Σαββέλη τό τοξάρ τά δάματ' άρασύνε.
2. Της περιούχης Κουμάσου
Ή πατρίδα μ' έν και τό κάρς, εγώ είμαι σό πάτομ
τόν πόλεμον π' έσκάλωνεν διπλά κι' άναθεμά τον.
Ό πόλεμον έσκάλωσεν άσό λατιμαφκίτζι
άσή μάνας έμ' τά πουλιά τό έναν θά λειφτάζει.
Τήν Χαμπρήν τήν Άνδίστασην τό πρώτον τήν ήμέραν
έκάθουμες κι' ένουνίζαμ' πώς θ' έφτάμ' τήν μαγεύραν.
3. Της Μοδζενικς
Τ' όσπιτόπο μ' άπέσ' σ' όρμάν φύλλα καπλαζμένον
άμον τ' έμόν τό κάρδοπον τά τέρτια φορτωμένον.
Τ' όσπιτόπο μ' άπέσ' σ' όρμάν τ' όλδερν κλεθρία
τό αίμαν άπέσ' σήν κάρδια μ' πουλόπο μ' άγλαθία.
Σό κίθα έναν όρμόπον πίνω κρόον νερόπον
έτέρσα τά στρατάς έσ' ποϋ έπέμνες πουλόπο μ'.
4. Ήλευθερος παραδοσιακός σκοπός
- 5-6 Δύο νεοποντιακοί σκοποί.